

[Landbrugsministeren]

Poulsen til dels have ret i, men hvem har været medvirkende til, at det ikke er sket? Hvem var det, der ikke ville medvirke til en rentesaneringsydelse, så vi kunne få klaret disse ting? Det var desværre et flertal i folketinget på daværende tidspunkt, der forhindrede det. Hvem var også med til at stille ændringsforslag til gældssaneringsloven, således at den blev mindre virkningsfuld? Det var i hvert fald ikke mig, der stillede ændringsforslag.

Og så er vi ovre i denne, synes jeg, lidt negative debat om, hvorvidt man bryder forlig eller ej. Jeg er meget overrasket over socialdemokratiets voldsomme angreb på dette punkt, for selv om jeg har været medlem af folketinget så længe, har jeg aldrig opfattet det sådan, at hvis man fremsætter et forslag fra regeringshold og oppositionen stiller et ændringsforslag, som bliver vedtaget, er det et politisk forlig, der varer længere, end loven løber. Denne gældssaneringslov havde, da den blev vedtaget af regeringspartierne og socialdemokratiet, udløbsdatoen 30. september 1983. Det vil sige, at oven i købet kom den paragraf, der er tale om, ikke tilnærmelsesvis til at virke efter den hensigt, der var regeringens.

Det var et krav fra socialdemokratiet, at denne ændring af § 8 a skulle gennemføres, ellers ville man ikke stemme for lovforslaget, og så fik det den effekt, at vi har haft 176 ansøgere, hvoraf de 85 har fået bevilget det ansøgte, mens vi i svarene til udvalget havde regnet med, at ca. 3.500 skulle kunne komme ind under begrebet sølvbryllupslandmænd. Det var grunden til, at jeg lavede et nyt lovforslag.

Jeg sagde ved første behandling af rentesaneringsydelsen, da jeg kom ind på høsttabsordningen, at jeg gerne ville forudskikke den bemærkning, at jeg ville stille nogle ændringsforslag til gældssaneringsloven for således at få høsttabsordningen indarbejdet i gældssaneringsloven. Men socialdemokratiet sagde, at dette er identitetsproblemet, og derfor kunne jeg ikke stille ændringsforslag, så jeg måtte lave et nyt lovforslag.

Nu oplyser hr. Bjørn Westh, at han har svaret hr. Larsen-Ledet med hensyn til § 8 a, at socialdemokratiet var venligt stemt over for en ændring af § 8 a, og så synes jeg, det er mærkeligt, at hr. Bjørn Westh ikke sagde i sin svartale: men jeg skal selvfølgelig snakke

med regeringspartierne om denne ændring af § 8 a.

Hvis hr. Bjørn Westh på det tidspunkt mente, der forelå en kraftigt bindende politisk aftale, undrer jeg mig over, at hr. Bjørn Westh ikke fra folketingets talerstol gjorde opmærksom på det og sagde: her er en politisk aftale; vi har i fællesskab gjort denne § 8 a ringere, end den blev foreslået, men der kan ikke ændres i den, uden at alle partier er enige om det. Det kom der imidlertid ikke nogen bemærkning om på daværende tidspunkt. Først da jeg fremsætter forslaget om en høsttabsordning, kommer debatten om, hvorvidt dette er et forligsbrud. Jeg opfatter det ikke som et forligsbrud overhovedet. Det ville det i givet fald have været, hvis jeg havde stillet ændringsforslag til loven; det er en klar aftale, som vi satte ind i betænkningen, men det har ikke relation til gældssaneringsloven efter min opfattelse.

Jeg vil foreslå, at vi standser denne diskussion og så samler os om høsttabsordningen, for jeg skal gøre opmærksom på, at selv om der nok er nogen usikkerhed i beregningen af, hvordan høsttabene har været, er der dog så megen sikkerhed i de beregninger, vi har foretaget, at vi skønner, det på nuværende tidspunkt er forsvarligt at fremsætte dette forslag. Det er ganske vist første gang, en regering har været så tidligt ude; på den anden side har vi erfaring fra tidligere høsttabsordninger for, at de er kommet relativt sent, og vi har vedtaget de fleste høsttabsordninger i december måned. Jeg synes, det er rigtigt, at vi samler os om at få dette lovforslag gjort færdigt, således at landmændene allerede på nuværende tidspunkt kan vide, hvordan lovens udformning bliver, så de kan disponere og ikke skal vente og leve i usikkerhed indtil omkring decemberterminen.

Der er stillet nogle tekniske spørgsmål til mig, bl.a. af hr. Stavvad, og jeg kan sige, at den gruppe, der ikke skal ud at låne, regner vi med udgør 7-8 pct. af dem, der skulle kunne komme i betragtning ved høsttabsordningen. Men fordi der er tænkt på dem, der ikke behøver at låne i realkredit, kan det godt være, de bliver nødt til at forsyne sig med ekstra kassekredit o. lign., og jeg synes, det er rimeligt, at de kommer med under tilskudsordningen, for deres høsttab har i hvert fald været lige så voldsomme som de andres.